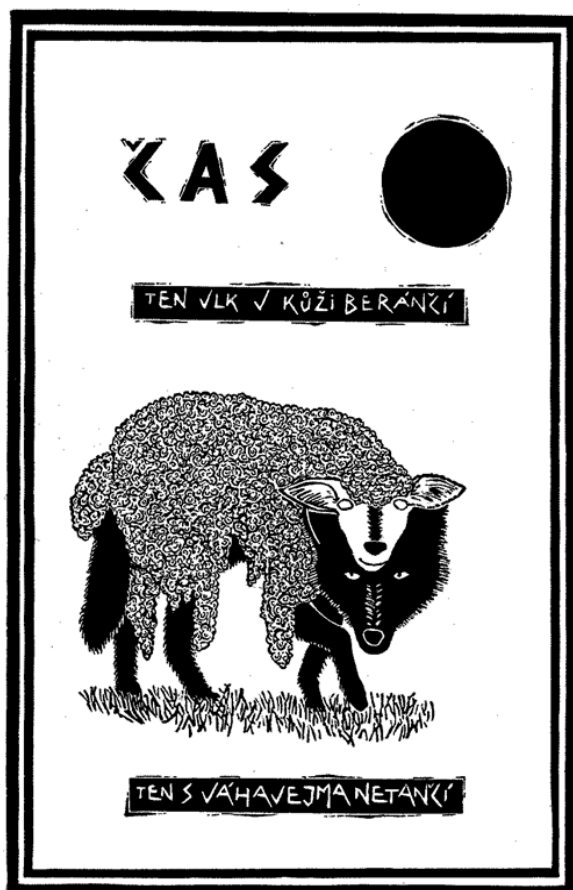

ČAS

Čas, ten vlk v kůži beránčí,
užirá dny a roky.

Ten s váhovejma netančí,
když zrychluje své kroky.

Jurovi H. Krchovskému k 60 Karel Malík

O HOVNU

**s každou defekací je tu
pocit znovuzrození
ale život věčný parde
tak jako i po koitu - penetraci
opět blíže je a není**

**v slepém ritu přehmán
každodenností bičem
z hovna spleteným se
obracíš do střívek
virtuálních jitrnic**

**abys zavčas - jedinkrát!
zakusil to vše a zrovna zhola nic
v nichž se tvůj mýtus bez záruky
v sekundy kundě jednou
provždy zázračně vrací**

Jiřímu s úctou a přáním všeho dobrého a nejlepšího

Petr Pustoryj / Palarčík

...

**Milý Jiří Hásku
Přeji ti jen lásku
Třeba lásku Narcise
Který líbal kde asi se?
Nebo lásku k smrti
Co už kosou vrtí.
Nebo lásku ke kočkám
Případně i k babočkám
Nebo lásku k panně
Za tvé verše
Děkujeme za ně.**

Honza Macháček, 6. 6. 2020

...

Milý Juro,

**Posílám Ti šedesátkovou zdravici
ač raději bych ti potřásl pravicí
či levicí**

4. 6. 2020 Tony Ducháček

Petr Pustoryj / Palarčík (Olomouc – Ponorka)

MLADEJ UMÍ BEJT KAŽDEJ

**Když už stárnout
Tak pořádně
Stávat se starším
Než nejstarším**

Mladej umí bejtkaždej

**Umět stárnout
O stovky let
Umět si sáhnout
Ke kořenům**

Mladej umí bejtkaždej

**Ke starejm Slovanům
Ke starejm Římanům
Ke starejm Řekům
A tak dál**

**Mladej umí bejtkaždej
Starej bejtkaždej neumí
Pořádně starej prapra starej
Praprapraprastarej**

**Když už stárnout
Tak pořádně
Umět si sáhnout
Ke kořenům**

**Rozmnožit bandu
Komediantů
Táhnoucích věky
Za chvilkou věčnosti**

**Mladej umí bejtkaždej
Starej bejtkaždej neumí
Pořádně starej prapraprapra
Praprapraprastarej**

JIŘÍKOVI

Co ti popřát k šedesáti?

Krátí se to pravda

Krátí

Záviš, 6. 6. 2020

ZDRAVICE IN BLUE PRO J.H.K.

**Zdravím Juru Krchovského
barda pražsko-brněnského!
Milý Juro!
Teď když Ti je šedesát
chodiš už po každým chcát?
A co dál? No kdopak ví?
Půjdem si lehnout do rakví?
Ať se Tě Tvůj pesimismus drží
vždyť vykovali ho soudruzi!
Kdo beat hraje, ten se fláká
vzkazuje Ti Jasná Páka
Pijme na tož - přeje Androš
Michal**

Michal Ambrož

...

**Tak jsem to asi prošvih no... do prkvantic, to dnešní
blahopřání Jurovi... kámošovi od hospodského stolu,
od kramle a šutráků a ze všech těch cest, kdy suverénně
vytesával verše do ztichlejších sálů, až sme všichni koukali
s otevřenou hubou a mrazíkem v kostech a stávali se touhle
jeho nepřičetnou magií... jeho obecentstvem. Nadšeným!
A bude to tak dál... Juro,díky. Bude to dál jurodivý.**

Jáchym Topol, 7. 6. 2020

Vladimír Havran Smýkal

PAMÁTCE JHK

**V HLUBOKÉM MLČENÍ OPRAVDU HLUBOKÉM
spouští mě kladkostroj až na dno vesmíru
Pod klenbou kapličky vonící barokem
zdát by se mohlo snad že mlčím přes míru**

**Ležím tu prkenně natažen nznak
Houf lidí seshora strnule hledí
Zbytečně čekají slovo či náznak
Jsme možná vyslanci - ale ne zvědi!**

Ivan Petlan

**jak se tu táhne
na kost
posetá trhlinami
prohnuté boky z cihel
věčně se v prstech drolí
sem tam
i zahryznu se
když už je
k uzoufání**

**jak se tu táhne
rezlá
hněte můj výraz v cizí
a vůbec nemění se
jen se co chvíli
svíjí
vybraně
vilně
v křečích**

**sem tam
i zahryznu se**

**mistryně provokací
čeká
kdy rozervem se**

**to už však budu
za ní**

Marcel Kříž

...

**Kunda není holubník
kunda není květina
kunda je pentagram
dovnitř ho načmárám**

Jana Orlová

...

„Krchovský je jeden z mála žijících básníků, který se i jako básník chová. Jinak jsou to většinou mediální hovada. Autoteplouši, řečeno s Jiřím Kolářem.”

Viktor Karlík

Petr Pustoryj / Palarčík (Olomouc – Ponorka)

HŘBITOVNÍ KVÍTÍ PRO JURU KRCHOVSKÉHO OD UMKRJK

xxx

Mezi hroby dva se červi potkali.
„Odkud, bratře?“ – „Z lebky básníkovy.“
„Toť nám bratr, co tam viděl, poví.“
„Pouhý mozek – pranic krásného. –
Odkud ty?“ – „Já z lebky učencovy;
nezbylo i tu nic jasného.“

„Myslím, bratře, že ti géniové
jsou jak ona pod sklenicí svíce;
posvítí-li jiným se tmou brojícím,
nezbyde jí samé nic pak více.“

xxx

Přede mnou tu leží lebka rozpoltněná,
oko svaté runy lebky čítá,
a má mysl z črtu zapletených
živý obraz žití sobě splítá.

Onu runu láska vryla, zášť snad tuto,
onu blaho, tu snad neštěstí,
a zdaž ty, jež činí cesty kratší,
stopy přemýšlení nevěstí?

Tak jak v paměť obraz mrtvolky se vrývá,
ryje mysl v lebku znamení –
vidíš, brachu, mohs mít lebku hladší,
méně jen, ach méně myšlení.

xxx

Neplač, neplač, brachu, nenaříkej,
že je záhad v světě k znavení,
jenom pít a jíst se pilně zvykej,
v hrobě času dost pak k strávení.

A až umřeš, budeš zbaven všeho,
tělo v prach se moudře rozpadne,
a co zde ti bylo záhadného,
zůstane ti pak i záhadné.

Jakou však tvá mysl píseň hude,
zpívá s tebou celý tvůj i čas,
která lež tě hnětla, hněsti bude
v jiné formě jiné lidi zas.

xxx

Z Kateřinek dlouhý tah se,
černý tah se vleče –
co se vleče, neuteče.

Přece blázni jsou též moudří,
moudrého cos mají,
moudrého co mají? –
Umírají.

**Básně ze sbírky Jana Nerudy Hřbitovní kvítí svému mnohaletému členu J. H. Krchovskému k jeho nadějným 60.
narozeninám věnuje Unie Modrých knížek z RaJ Klamovka (UMKRJK)**

Ivan Procházka, Jaroslav Fensterer, Jiří Michálek, David Kopelent, Vítek Kremlička, Filip a Jáchym Topolové, Petr Placák, Luděk Marks, Viktor Karlík (omylem neměl modrou na hlavu), Marek Kapler, Luboš Poslední, Ladislav Čapek, Tomáš Schilla, Milan Hlavsa, Václav a Vojtěch Stádníci, Jan Brabec, Martin Grůša, Tonda Mucha, Jan Macháček, Saša Vondra a čestný člen Unie Karel Malík, který jediný na vojně byl, protože jeho psychiatricku zavřeli do blázince.

JUROVI K POCITU JISTOTY

Jura je zárukou jistoty, s čímž by sám zřejmě nesouhlasil. Vždyť v jeho verších a sděleních by člověk jistotu těžko pohledal. To spíše otázky – kousavé, ironické a hlavně sebeironické. Ale pro mě osobně zůstává ztělesněním jistoty. Jistoty, že bude takový, jaký byl, už když jsme se koncem 70. let poznali v pražské hospodě na Klamovce. Jistoty, že bude vždy těžko škatulkovatelný – ať už tehdy do škatulek typu underground či disent nebo dnes do škatulek jiných. K Jurovým definičním znakům patří to, čemu se říká distanc či odstup. Nemá to nic společného s arogancí či povýšeností. Je to prostě rys jisté intimity a důrazu na ni, který se nemění. Podobně, jako se v jádru nemění ani jeho poezie. Kdyby měli soutěžící v nějakém kvízu určovat, které z jeho básní vznikaly před rokem 1989 a které po něm, ze samotné četby by to dokázali jen těžko. S lehkou ironií lze říci, že svět Juru dohnal až na prahu jeho šedesátin. Čtu-li v pokrokovém anglosaském tisku titulky „Jak vám sociální distanc umožní žít udržitelněji“, napadá mě toto: Jura se celý život snaží vymezovat vůči konformitě. A teď ve zralém věku zjistí, že sociální distanc, na kterém vždy bazíroval, se kvůli jedné epidemii stává vzorem, ba normou společenské konformity. To jsou paradoxy.

Zbyněk Petráček

ZAZOBANEC

**Přátelé, viděl jsem Zubaté chrup
A mat jsem od ní dostal v mači
Můj život nabral kroky račí
couval mi zpět za zvuku trub**

**Černý a těsný je poslední srub
A přesto jsem byl málem radši -
už žádné lístky za stěrači
už žádný strach z neznámých hub...!**

**Já bloud se těšival že dojdu nirvány
Věřil jsem líc že je kde měl být rub
Kdo mě to ruší však - co je to za rány!?**

**Myslel jsem po smrti že dojdu klidu...
Ach zle je! - tluče to mohutný sup!
Kůrčičku rozkloval - teď hledá střidu!**

Ivan Petlan & Ivo Lysoněk

KDYŽ VYSPÁVÁM NADĚJI Z POHŘEBNÍ URNY

Vrazi se tísní na řady na stovky do řady
nad věčně živým fiktivním hrobem společné foto
A že všechny ty figury sváteční, co se tu slezly
navzájem k smrti tak cizí si
navzájem spojuje jen společná nenávist
ke zmiji patří mi naznačit
Jak hada k sobě si k hrudi mě přitiskli
a pustit že ne
že prý jen odhodit v příhodnou chvíli
aby aspoň něco je zahřálo
a Bůh ví, kde je to hřeje
myslím si bez naděje
to jejich divadlo
z nich tak pár sotva znám a sotva vím, co dlužím jim
když pořád dlužím taky těm ostatním
A další, co tu jsou, losují termostat
invenční teplotu, jen abych neobstál
Není čas na čtení, snad ani na obraz
„jo, to zas byla noc
jen blbý je, že za jedním hned zas druhý stál
a další ve frontě jen o server opodál“
Tak i tobě říkám to upřímně, nechci nic naznačit
Tak dělej už: řízni to, lízni to, je to jen na tobě
ať ten tvůj xicht tam taky je a pohřební foto mi lemuje
tvůj výraz propagart sponzora zahřeje
teď asi k sobě tiskne lemura v bangkokský zahradě
tak pohni nosem, ať už jsem tady
za pípou už rozestupují se hroby
vylézám z nich v masce a potřásán si rukou
se svými přáteli
ostatně jako už tolikrát
Jen krátce zaváhám
kolik že to koho
zas bude stát
kolik že to koho
zas bude stát

Vladimír Havran Smýkal

Mistře,

milý Jiří,

z dávných časů (počátek ultrapasáckých sedmdesátek) si pamatuji mimo jiné na tři věty, jež se nás na okamžik dotkly. „Umíš mariáš?“ „Hrajem' lehkou hru.“ „Radíme, zmáčkni to!“ Po téměř padesáti letech od těchto vět si čtu (také „mimo jiné“) záložku knihy, již jsem četl před dvaceti lety (1998), když vyšla: J. H. Krchovský: Básně. Možná systemizovaný „hostovský záložkář“ (zřejmě z Brna) vyzvrátil slova jako „jednoho z nejvýraznějších tvůrců vzešlých z pražského undergroundu“; „se již staly takřka kultovními a některé doslova zlidověly“; „nemálo z nich bylo zhudebněno“; „bezezbytku rozebrány“; „působící napříč generacemi čtenářů“... Válcovat žurnalistické žvásty tohoto dobytčete lze snadno. Vyhřezávají ostatně všady. Hásek je v tom, že nikdy, nikdy nezachytí, v čem vězí Tvá cena. Doslov k výše uvedené knize, který spáchal významný hulič Kunderova brka, jistý Balaštikišvili, to jen potvrzuje, příšerově dokládá. Děkuji Ti za spoustu okamžiků, chvil, časoběhů, kdy jsi mě nadchl, povznesl, válcoval, haha, „přinutil k zamyšlení“, „mimo jiné“ taktéž přinutil rozkrýt význam slova „kapna“. Na konci zmiňovaného doslovu stojí Tvá fragmentovaná slova: „... já prostě neumřu.“ Bud' si tím jist.

V úctě a s vděkem Jiří Podzimek

Milý Juro
nemám rád velká slova
„básník“
to zní moc vznešeně
v dnešní době
hodně zavádějící pojem
přesto si osobně myslím
že jsi Básník s velkým B
B jako Bard
co na svých cestách
verši a zpěvy oslovuje posluchače
Básník co zaujme svým stylem
a to i odpůrce poezie
Všední každodenní šedivé věci
dokážeš krásně natřít
poetickou harmonií
a naopak
zprofanované básnické patosy
zase vystavit té všední šedi
Milý Barde
vždycky se najde nějaký ňouma
často s označením literární kritik
co má výhrady
Bud' stále svůj!
Někomu vadí v textech
erotika a vulgarismy
ale Kurva do piči!
každé slovo v tvých verších
má svůj smysl své opodstatnění
prostě „sedí jak prdel na hrnec!“
vulgarita v tvém podání
působí téměř sladce
dokáže uhranout houfy fanynek
mladých nadějných autorek
Milý Básníku
vzpomínám na autorské čtení
Tří Bardů v olomoucké Ponorce
kde jsi prezentoval své verše
ještě společně s Magorem a Erikem Fričem
(dej jim Pán Bůh věčnou slávu)
Ponorka zakouřené androšské doupě
rozhodně žádná literární kavárna
přesto narvaný lokál
soustředěně a tiše
naslouchal čteným veršům
(on by si asi nikdo nedovolil

vykřikovat nějaké přibližné poznámky
Martin by ho hned zpacifikoval pěstí)
o tom to ale nebylo
různorodé publikum
mániček hipíků punkerů študáků
nastavilo své srdce
a snažilo se vnímat
poselství slov
Milý Juro
často býváš označován
jako dekadentní básník
v tvé tvorbě
žádný úpadek nebo rozklad nevidím
spíše přesné pojmenování reality
to co čtenáře a posluchače povznáší
Milý Básníku
vlak duní krajinou
stále jsi on the road
na svých temných kolejích poezie
kde místo barvy semaforů
svítí na návěstidlech zkřížené kosti
a u trati místo patníků
stojí náhrobky křížů
Vlak duní krajinou
a na svých temných kolejích poety
pod paží nosíš Krchoff bandu noty
vlak duní krajinou
nádražní hospody
pivo a gulášovka na stojáka
vlak duní krajinou
hezký holky mu mávají
a ty spěcháš domů
nakrmit kočky
Milý Barde
co Pegase sedláš
na něm cváláš
až k nebeským výšinám
pak o tom zpíváš
ať ti to stále pěje
ať ti to stále hraje
ať tě stále láska hřeje
ať stále kolem sebe máš
dobrých kámošů dost
a radost
ať nikdy nevytizí...

BARVY

**Hledám barvu černější než černou
V srdci tma jak venku pod lucernou
Zbytky smíchu tají na ulici
Osud ztratil černou rukavici
Hledám barvu bělejší než bílou
Kdy se setká naděje s mou vírou?
Samota hladí tělo v zemi spící
Královna bílá hlídá šachovnici**

26. 12. 2016 (inspirováno CD Naposled – J. H. Krchovský + Krch-Off Band)

Vilma Galadriel

PALIVO

**Vezmeš piliny
co zůstaly po stromech
smícháš
s dávno vyjetým olejem
přepáleným tukem
nevysvíceným petrolejem
a narveš to
do prázdných petlahví
se vztekem
na celé vyrabované město
na celý vybrakovaný život
zavřeš
a v prosinci házíš do kamen
jmenuje se to Ostravská raketa
poznáš ji podle hustočerného dýmu
a neurvalého tepla**

Petr Hruška (Zase přijed', Juro! A nemusí to být v prosinci. Petr)

Petr Pustoryj / Palarčik (Olomouc – Ponorka)

...

Krchovský plave
Proti proudu hoven
Nomen omen
Tři pionýrky
Spolu s ním
Zdravice značně
Vyčpělá
To se k narozkám
Nedělá

Milan Erben

KOPA JURY

J

H K

JeHo

Kopa nekdáká

Je to toHo Koho jest

Jako když Hloubá ve vejci

Kuře, jež vyklove své Hoře

Radim Babák

...

Když jsem jako puberták na konci devadesátek začal chodit do hospod, cool byli Cobain, Smashing Pumpkins a Už jsme doma, ale určitě ne básníci. Svoje básničky jsem tak čmáral leda potají, nechtěl jsem být za slabošského lůzra. Proto jsem poezii vždy čerpal z hudebních textů, byť jsem věděl, že v jádru to je přece také poezie. Krchovský byl tehdy v mém okolí asi jediný současný básník, který cool byl. Když ve své slavné básni spěchá stát se králem maškarního bálu, aby zjistil onu děsivou pravdu, mělo to sílu úderu pěstí. Byla to asi první česká báseň, která se mi zaryla do paměti a od té doby tam vězí a nechce ven.

PĚT KROKŮ VPŘED A ČTYŘI ZPĚT JDU PODÉL PLOTU

vítr mne rve a řve: Dál nechod', nechod' dále!
- proč právě teď' bůh seslal takovouto slotu
když spěchám stát se králem na maškarním bále?!

Ten svinský vítr! Kéž by aspoň chvíli nevál
dlaň tisknu k masce, jež tak bolestně mě vězní
a dál podzimní nocí kráčím na karneval
v té nejkrutější ze svých masek - totiž bez ní

Básníkovu rockovou kapelu jsem slyšel až mnohem později, to už mi bylo skoro 30. Ale jenom se mi potvrdilo, že vlastně kráčím stále stejnou cestou. Od rockerů jsem se dostal k poezii, abych zjistil, že poety to zase táhne k rocku (J. H. Krchovský, J. E. Frič atd.). Je tedy stěží náhodou, že z výše zmiňovaných kapel Corgan i Wanek vydali také básnické sbírky.

Když jsem nastoupil na JAMU, pustila nám paní profesorka Blažejovská svoji nahrávku básní, které JK načetl ve studiu Českého rozhlasu. Pokud si to dobře pamatuju, nechala básníka nejen kouřit, ale do-konce i popíjet víno (Nebo to zveličuju? Kdo ví?). Zapalování cigarety a vyfouknutí dýmu se pak stalo součástí radiového přednesu. Bez něj by Krchovského texty tak dobře nevyzněly. Tenhle detail nás mnohému naučil. I dobrý autor (nebo redaktor) musí umět pracovat s formou - pro koho to čte, kde to čte, pro jaké médium (obraz, zvuk). Cenná lekce do života. Jo, a taky se mi líbí to hovorové slovo Kr-chák. Deš na Krcháka? Jasný, jako dycky, ne?

...

**Přízračné spojení kávy v letokruhy stromu
Předpověď tvého budoucího já
čtení života v ní
Spíš, i když jsi ji měl
Dívku? Nebo kávu?**

Marie Čmelíková

PAPRSNÍK

**půlměsíční měsíc v závitech mozkových
přede či možná i plánuje své plány
paprsky se paprsí paprsně
on přes ně bolestivé rozdává rány**

**ty plány jsou stále více než důležité
neboť ten, kdo nemá vlastní stabilní plán
může celkem neplánovaně i dosti brzo
zůstat zmaten, snad ve tmě a úplně sám**

**hloupí se poddají, ti chytřejší slunečníkem
před měsíčním výtečníkem se chrání
odráží paprsky paprsně paprsnou drahou zpět
toliko tento můj brebt a nebo zbožné přání**

Ivosh Krejzek

J. H. KRCHOVSKÉMU K 60. NAROZENINÁM

**Do ticha hroboví
půjdu až světlo zřím
Projdu branou obzoru
vstříc novému osudu**

**Do hrobového ticha
Vejdu lehce, zticha
Ještě však chce se mi
dlít s vámi na zemi**

Honza Bartoň

...

Tak ho pozdrav... jen tak...

Vratislav Brabenec (sms)